

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

अथापरेण भलेन सतपुत्रं स्तनांतरे ॥ आजघान भृशं क्रुद्धो हसन्निवटकोदरः ॥ ५ ॥ पुनरस्य त्वरन् भीमो नाराचान्दशभारत ॥ रणे प्रैषीन्महाबाहुर्निर्मुक्ताशी
विषोपमान् ॥ ६ ॥ तेललाटं विनिर्भिद्य सतपुत्रस्य भारत ॥ विविशुश्चोदितास्ते नवल्मीकमिव पन्नगाः ॥ ७ ॥ ललाटस्यैस्ततो बाणैः सूतपुत्रो व्यरोचत ॥ नीलो
त्पलमयीं मालां धारयन्वैयथापुरा ॥ ८ ॥ सोतिविद्धो भृशं कर्णः पाण्डवेन तरस्विना ॥ रथकूबरमालं ब्यन्यमीलयतलोचने ॥ ९ ॥ समुहूर्ता सुमः संज्ञालेभे कर्णः प
रंतपः ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगः क्रोधमाहारयत्परं ॥ १० ॥ ततः क्रुद्धो रणे कर्णः पीडितो दृढधन्वना ॥ वेगं चक्रे महावेगो भीमसेन रथं प्रति ॥ ११ ॥ तस्मै कर्णः श
तराजन्निष्पूणां गार्धवाससां ॥ अमर्षी बलवान् क्रुद्धः प्रेषयामास भारत ॥ १२ ॥ ततः प्रास्तजदुग्राणि शरवर्षाणि पाण्डवः ॥ समरेतमना दृत्य तस्य वीर्यमचितय
न् ॥ १३ ॥ कर्णस्ततो महाराज पाण्डवं न विभिशरैः ॥ आजघानोरसि क्रुद्धः क्रुद्धरूपं परंतप ॥ १४ ॥ तावुभौ तरशार्दूलौ शार्दूलौ विवदंष्ट्रिणौ ॥ जीमता विचान्यो
न्यं प्रववर्षतुराहवे ॥ १५ ॥ तलशब्दरवैश्चैव त्रासयेतां परस्परं ॥ शरजालैश्च विविधैस्त्रासयामास तुरुर्ध्वे ॥ १६ ॥ अन्योन्यं समरे क्रुद्धौ कृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ ततो
भीमो महाबाहुः सूतपुत्रस्य भारत ॥ १७ ॥ क्षुरप्रेण धनुश्छित्वाननाद परवीरहा ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं सूतपुत्रो महारथः ॥ १८ ॥ अन्यत्कार्मुकमादत्त भारग्रंवे
गवत्तरं ॥ तदप्यथ निमेषार्धांश्छिन्दे दास्यटकोदरः ॥ १९ ॥ तृतीयं च चतुर्थं च पंचमं षष्ठमेव हि ॥ सप्तमं चाष्टमं चैव नवमं दशमं तथा ॥ २० ॥ एकादशं द्वादशं
च त्रयोदशमथापि च ॥ चतुर्दशं पंचदशं षोडशं चटकोदरः ॥ २१ ॥ तथा सप्तदशं विगादष्टादशमथापि वा ॥ बहूनि भीमश्चिच्छेद कर्णस्यैव धनूंषि हि ॥ २२ ॥ नि
मेषार्धात्ततः कर्णो धनुर्हस्तो व्यतिष्ठत ॥ दृष्ट्वा सकुरुसौ वीरसिंधु वीरबलदयं ॥ २३ ॥ सर्वमध्वजशस्त्रैश्च पतितैः संवृतां महीं ॥ हस्यश्वरथदेहांश्च गतासूत्रेभ्यः सर्व
शः ॥ २४ ॥ सूतपुत्रस्य संरंभादीन् वपुरजायत ॥ सविस्फार्य महच्चापं कर्तस्व रविभूषितं ॥ २५ ॥ भीमं प्रैक्षत राधेयो घोरं घोरं घोरं च क्षुषा ॥ ततः क्रुद्धः शरानस्य
न्सूतपुत्रो व्यरोचत ॥ २६ ॥ मध्यं दिनं गतो चिप्मान् शरदीव दिवाकरः ॥ मरीचिकचस्येव राजन भानुमतो वपुः ॥ २७ ॥ आसीदाधिरथे रघोरं वपुः शरशता
चितं ॥ कराभ्यामाददानस्य संदधानस्य चाशुगान् ॥ २८ ॥ कर्षतो मुंचतो बाणान्नांतरंदृशे रणे ॥ अभिचक्रोपमं घोरं मंडलीकृतमायुधं ॥ २९ ॥ कर्णस्यासी
न्महीपालसव्यदक्षिणमस्यतः ॥ स्वर्णपुंखाः सुनिशिताः कर्णचापच्युताः शराः ॥ ३० ॥